

Reisverslag Cambodja van Luuk Maas

Het idee om naar Cambodja te gaan is ontstaan op mijn Middelbare school. De bedoeling was om met een groep vanuit school samen met een leerkracht vrijwilligerswerk te gaan doen. Omdat er te weinig aanmeldingen waren ging dit niet door. Ik heb me toen aangemeld bij Worldmapping en ben met 12 andere jongens en meiden vanuit heel Nederland naar Cambodja geweest.

Om de reis te kunnen betalen heb ik veel geld gespaard door bv. wekelijks op te passen, klussen te doen en verjaardag-geld opzij te zetten. Het sponsorgeld is besteed aan de lokale organisaties in Cambodja die we bezocht hebben. Daar wil ik jullie graag over vertellen en nogmaals heel erg bedanken voor jullie bijdrage. Ik heb met eigen ogen mogen zien hoe goed het geld besteed wordt en waarom het zo hard nodig is!

Vanuit Brussel vlogen we naar Phnom Penh met een tussenstop in Bangkok. In Phnom Penh werden we opgehaald met een busje om naar Kep te rijden. Een lange rit van 4 uur waar we een indruk van Cambodja kregen. Onderweg moesten we een tijdje stoppen omdat het zo hard regende. De weg was een zandpad vol hobbels en door de regen bijna onbegaanbaar geworden.

De volgende dag zijn we met de tuktuk naar Kep Garden gegaan. Dit project richt zich voornamelijk op het onderwijs voor kinderen die in de buurt wonen van Kep. Deze kinderen gaan een dagdeel naar school en komen in hun vrije dagdeel naar Kep Garden om extra les in de Engelse taal te krijgen. Per 20 minuten kwam er een groepje kinderen om één op één Engelse boekjes te lezen of te laten omschrijven wat ze zien.

Helaas kon ik in Kep niet aan alle activiteiten deelnemen omdat ik samen met twee groepsgenoten vier dagen ziek op bed heb gelegen. Wel heb ik ervaren dat ze in Cambodja heel goed voor elkaar zorgen en heb ik zelfs een hoofdmassage gekregen van de eigenaresse van de guesthouse.

De andere jongens en meiden hebben in het dorp nog geholpen met het planten van nieuwe rijstplantjes. Met de Cambodjaanse jongeren hebben we verder nog gevoetbald, gevolleybald, gedanst en gezongen. Geweldig om zoveel interactie te zien!

De vijfde dag zijn we in tuktuks naar Kampot gereden. Onderweg zijn we gestopt bij een peperplantage van 4,4 km², een tempel in een grot, een bevoeiingsmeer en hebben veel rijst-en zoutvelden gezien.

In Kampot hebben we een rondleiding gehad van de expeditieleider. Op de lokale markt hing heel veel vlees en overal waren vliegen. Ook was er veel stank omdat er overal open riooltjes waren.

De volgende dag hebben we het project MJC (les Maison de Jeunes et de la Culture) bezocht. Dit project biedt onderwijs en allerlei uiteenlopende culturele, muzikale en creatieve activiteiten voor de jeugd in Kampot. In kleinere groepjes namen we deel aan een spel waarin we allemaal verschillende activiteiten moesten uitvoeren: spelletjes, puzzels, knutselen en traditionele Cambodjaanse dansen leren. Dat laatste ging in mijn geval alleen niet zo goed (haha).

Op zaterdag zijn we naar Epic Arts geweest. Dit is een project dat zich inzet voor mensen met een beperking. We hebben hier deelgenomen aan een dansworkshop, gegeven door dove mensen. Iedereen heeft zich met de volle 110% ingezet met als resultaat dat we in kleine clubjes elkaar een kleine presentatie konden geven van de dansmoves die waren bedacht en ingestudeerd. Ter afsluiting hebben we mogen genieten van een dansvoorstelling door de medewerkers van het project waarmee ze door Cambodja trekken. Dit bezoek had op ons allemaal heel veel indruk gemaakt. Hoe bijzonder is het dat mensen met een beperking (waar in Cambodja in sommige situaties een enorme taboe op rust) op deze manier zoveel plezier uit het leven halen?! En tegelijkertijd andere mensen met een beperking iets positiefs kunnen brengen!

S 'avonds hebben we gekookt bij het project Le jardin, onderdeel van MJC. Samen met de kinderen en de lokale staf hebben we op traditionele wijze gekookt, gedanst en gezongen. Opnieuw een geslaagde dag!

Zondags zijn we naar Otres-Beach vertrokken, één van de witte tropische stranden. Het water was helder blauw en je kon wel honderd meter de zee inlopen. Afgezien van de keiharde regen en onweersbuien 's nachts (we voelden ons bed trillen) hebben we hier lekker kunnen relaxen en de indrukken kunnen verwerken.

Op maandag zijn we weer vertrokken naar Kampot en begonnen met een bouwproject. In een dorpje hebben we een heel klein, oud huisje leeggehaald, gesloopt en materialen gesorteerd voor hergebruik. Het huisje was van een gezin met twee kinderen.

De stelling (houten palen) voor het nieuwe huis was al gebouwd door de Cambodjaanse mannen uit het dorp. Wij hebben verder geholpen met het leggen van de vloer: splijten van bamboe en daarna vlechten met dunne sterke touwtjes.

De volgende dag hebben we met rijstmandjes klei geschept bij de rivier en verplaatst onder het huis, zodat de grond gelijk kwam liggen.

Op woensdag was het nieuwe huis helemaal klaar en namen we afscheid van het gezin. De vrouw stond met tranen in haar ogen toen wij weg gingen. Haar woorden waren: "Dankzij jullie kunnen we de komende 20 jaar hier wonen en kan ik sparen voor schoolgeld voor mijn kinderen. Ik kan jullie niet genoeg bedanken". Dat kwam wel even binnen!

Donderdags stond een nieuw project op het programma. We hebben de hele dag zand verplaatst bij een schoolgebouw van de Chumkriel Community. Het zand moest naar een plek waar een volleybalveld en een nieuw klaslokaal gebouwd zou worden. Het was duidelijk dat wij deze lichamelijke arbeid in de volle zon niet gewend waren. Zweeten, veel drinken en op het eind van de dag had bijna iedereen blaren op zijn handen. Gelukkig hadden we samen ook veel plezier. Op deze school krijgen zo'n 300 kinderen in de ochtend of middag les. Ook is er een learning centre voor informatie over gezondheid en hygiëne, sport en spel en bieden ze educatieve activiteiten. Iedereen heeft gratis toegang tot de bibliotheek. De kinderen waren super enthousiast dat wij kwamen helpen.

De dag voordat we weer naar huis zouden gaan hebben we de Choeung Ek bezocht. In Cambodja zijn 300 Killing Fields gevonden en Choeung Ek is de grootste en bekendste. Op deze plek werden rond 1975 mensen op een verschrikkelijke manier vermoord onder het regime van Pol Pot.

Pol Pot was de leider van een organisatie die de Rode Khmer werd genoemd. Zij hadden de plannen om het land terug te brengen naar het jaar nul. Iedereen die hier tegen was werd vermoord, net zoals iedereen die geschoold was of bv. een bril droeg.

Choeung Ek lag in die tijd nog buiten Phnom Phen en was ommuurd. Hierdoor wist niemand wat er precies binnen de muren afspeelde. De meeste mensen die hier gedood zijn kwamen uit de gevangenis S-21.

Deze beruchte gevangenis hebben we later bezocht in Phnom Phen. Voordat de Rode Khmer aan de macht kwam was dit een middelbare school. De lokalen werden als cel gebruikt. Alle volwassenen

die hier kwamen werden gemarteld totdat ze toegaven, ook al hadden ze niets gedaan. Vervolgens werden ze vermoord op Coeung Ek.

Die avond zijn we in Phnom Phen naar de Night Market geweest. Dit was super gezellig en een aangename afleiding na zo'n heftige dag.

Dan is de dag van de terugreis al weer aangebroken. Ik vond het jammer dat we al moesten gaan maar vond het ook fijn om mijn ouders en zussen weer te zien. Kortom een geweldige reis en mooie ervaring! Over een paar jaar zou ik graag terug willen gaan naar Cambodja om te zien wat er nog verder verbeterd is.